

Кога станува збор за оправданоста на ограничување на слободата, може да има своја **АДЕКВАТНОСТ**, само доколку полесните мерки биле земено во предвид, но истите не биле доволни за заштита на индивидуалниот, односно колективниот (јавен интерес).

Конвенцијата (ЕКЧП) во чл.5, упатува на заштита на физичката слобода на личноста, и негова безбедност во случај на евентуално произволно нарушување од страна на државата. Во оваа насока, посебно треба да се нагласат:

- **Заштита на личноста од произволности;**

- **Целта не е само ПРАВОТО НА СЛОБОДА, туку и ПРАВОТО НА БЕЗБЕДНОСТ НА ЛИЧНОСТА;**

Предмети во кои е утврдена повреда на чл.5 од ЕКЧП, завршени со спогодби, кога државата превзела обврска за спогодбено решавање на предметите, и превземање обврска од страна на државата за надомест на материјална и нематеријална штета. Иако, овие спогодби во најголем број на случаи се однесуваат на изречена мерка притвор, како најтешка мерка за обезбедување присуство на осомничено или обвинето лице, ќе се акцентираат на кратко некои од пресудите каде што е утврдена повреда на чл.5 од ЕКЧП, **САМО ПОРАДИ ВАЖНОСТА ОД ПРЕИСПИТУВАЊЕТО НА СИТЕ ЧИНители КОИ СЕ ДЕЛ ОД ПРАВОСУДНИОТ СИСТЕМ, задолжително и секогаш да имаат аргументирани причини** доколку се одлучат за **најстрогата мерка**, како би се избегнала можноста од користење на правни средства и иницирање на соодветни постапки пред судот во Стразбур, околу основаноста на донесената мерка.

Случаи: Божиновски против Македонија; Глигоровски против Македонија; Чеља против Македонија; Јосифовски против Македонија; Кузмановски против Македонија; Сакити против Македонија,